

ת"פ (רמלה) 36103-12-20 - מדינת ישראל נ' אביגל סיני אבוטבול

ת"פ (רמלה) 36103-12-20 - מדינת ישראל נ' אביגל סיני אבוטבולשלום רמלה

ת"פ (רמלה) 36103-12-20

ת"פ (רמלה) 20552-04-21

מדינת ישראל

נגד

אביגל סיני אבוטבול

בית משפט השלום ברמלה

[26.11.2024]

כבוד השופט טל ענר

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים:

בכתב האישום הראשון (ת"פ 36103-12-20) - בעבירות תקיפה סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977

(להלן: החוק); אימים לפי סעיף 192 לחוק; והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק.

בכתב האישום השני (ת"פ 20552-04-21) - בעבירות אימים, לפי סעיף 192 לחוק והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף

287(א) לחוק.

2. כתב האישום הראשון: בתאריך 8.12.20 בסמוך לשעה 02:00, הגיע הנאשם רכוב על אופנוע השייך אחר לאתר

"קברות המכבים" ביער בן שמן. בהמשך, נגנב האופנוע והועבר על כך דיווח למשטרה. למקום הגיע שוטר בשם ילק

דרבה ופגש בנאשם שהשתולל, צעק ואיים, בין השאר, "אני אשרוף את הכפר ... אני אעשה מלחמת עולם ואכנס

לכפר לבד" (מדבריו נראה כי הכוונה היא לכפר ערבי באזור). לאחר מכן עזב הנאשם את המקום.

3. בבוקר שב הנאשם למקום, ונתקל באדם בשם א' ח', תושב הרשות הפלסטינית (להלן, המתלונן). הנאשם ניגש

אליו יחד עם אחרים שזהותם לא ידועה, צעק "הנה הוא הבן זונה" ואחז בצוואר המתלונן (התקיפה הותירה סימנים

אדומים על צווארו). באותן נסיבות האחרים הכו את המתלונן באמצעות בעיטות ואגרופים לגופו. המתלונן ברח ועלה

לאוטובוס שעמד במקום כשהנאשם ואחרים דולקים אחריו. הנאשם דחף אותו וסטר לו בפניו בעוד האחרים ממשיכים

להכותו באגרופים ובעיטות לגופו. מיד לאחר מכן הנאשם נטל מהמתלונן את הטלפון הנייד וניפץ אותו על סלע

במקום. המכשיר ששווי כ-5,000 ש"ח - נשבר.

4. כתב האישום השני: ביום 16.12.20, בהליך מ"ת 36118-12-20 נקבע כי על הנאשם לשהות במעצר בית מלא. ביום 14.3.21, הפר הנאשם את התנאים המגבילים הנ"ל ושהה ביער בן שמן עם אחרים, ביניהם המתלונן (מר י' נ'). בין השניים התפתח ויכוח שלאחריו שלח הנאשם (ביום 3.4.21) למתלונן איומים בטלפון, לרבות איום על משפחת המתלונן וילדיו. בהמשך, ביום 4.4.21 עוכב הנאשם לחקירה, ובהיותו בתחנת המשטרה, השמיע איומים חריפים בפני שוטר בפגיעה בחוקרת המשטרה עינת עוזרי ובבני משפחתה. חוות דעת ותסקירים
5. בחוות דעת פסיכיאטרית מיום 19.8.22 נקבע כי הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. מחוות הדעת עולה כי הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית מאשפוזים, מאובחן כסובל מסכיזופרניה, לצד הפרעות התנהגותיות על רקע שימוש בחומרים פסיכואקטיביים. בחוות הדעת נקבע כי הנאשם מודע להליך המשפטי, מבין את מהות המעשים המיוחסים לו והשלכותיהם, מסוגל להביא גרסתו בפני בא כוחו, ומבין את המתרחש בבית המשפט.
6. בחוות הדעת צוין, כי הנאשם יתום מהוריו מגיל צעיר, שלפי דבריו, סבלו שניהם מתחלואה פסיכיאטרית. שלושה מששת אחריו נפטרו, שניים מהם במלחמות ישראל. בילדותו סבל מקשיי לימוד והסתגלות, חש דחוי חברתית, אך באותה התקופה לא נעזר בחומרים פסיכואקטיביים. בצבא היה נפקד ועריק ושוחרר. מנישואיו הראשונים 4 ילדים. הנישואין אופיינו בשימוש בסמים ואלכוהול ואלימות כלפי רכוש. כיום נשוי לאישה המוכרת ומטופלת במערכת הפסיכיאטרית. מתאר מערכת זוגית טובה. לדבריו כיום אינו משתמש בחומרים פסיכואקטיביים, אך מסיכום אשפוז מיום 26.4.21 מהמרכז לבריאות הנפש באר יעקב עולה, כי באותה התקופה, הנאשם השתמש מדי יום בסם מסוג קנאביס.
7. בתסקיר מיום 5.2.23 נבדקה התאמתו של הנאשם לבית המשפט הקהילתי, והוא נמצא לא מתאים. שרות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להכיר בצרכיו הטיפוליים העומדים בבסיס ביצוע העבירות, ומתקשה להכיר בקשייו בתחום ההתמכרות לסמים פסיכואקטיביים. הנאשם שלל התנהגות אלימה ונטה להרחיק עצמו באופן משמעותי מהמיוחס לו.
8. בתסקיר מיום 18.6.23, נבדקה שוב התאמתו לבית המשפט קהילתי והוא לא נמצא מתאים. מדובר באדם המתמודד עם צרכים טיפוליים שונים, כשהצורך הראשוני והבסיסי הוא טיפול אינטנסיבי סביב דפוסי התמכרותו. נוכח העובדה, כי תוכנית ביהמ"ש הקהילתי היא אינטנסיבית ומובנית, סבר שירות המבחן שהנאשם לא יצליח לעמוד לאורך זמן בתנאיה.

9. תסקיר מסכם לעניין העונש הוגש ביום 2.6.24. צוין כי הנאשם בן 53, נשוי בשנית. מנישואיו הראשונים 4 ילדים שעמם אינו נמצא בקשר. מאשים את גרושתו שנקטה בניכור הורי. בנוסף מתמודד עם חוב מזונות גבוה. אשתו הנוכחית צעירה ממנו בכעשרים שנה. אמו ילדה אותו בגיל צעיר (15) וסבו וסבתו גידלו אותו והוא האמין כי הם הוריו. סבו נהג לצרוך אלכוהול והשתמש ב אלימות כלפי סבתו וכלפי רכוש. בגיל 16, הבנת מצבו המשפחתי גררה שימוש בסמים. הנאשם נשר מבית הספר בכיתה י' וחבר לחברה שולית והחל לנהל אורח חיים עברייני. שוחרר מהצבא על רקע אי התאמה.
10. לאורך שנים ניהל הנאשם אורח חיים שולי ולא מתפקד ואף ריצה מספר תקופות מאסר בפועל. התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית, והתקיים בעיקר מקצבאות של הביטוח הלאומי. כיום עובד מספר שעות מצומצם במאפייה ומתקיים מקצבאות הביטוח הלאומי.
11. מצבו הנפשי: לאורך שנים אובחן הנאשם כסובל מסכיזופרניה, ובמקרים מסוימים אושפז בכפייה. בשנים האחרונות הפסיק את הטיפול התרופתי ואת המעקב הפסיכיאטרי. בהמלצת שירות המבחן פנה לבדיקה פסיכיאטרית עדכנית, אך לא נמצאה עדות למצב פסיכוטי או אפקטיבי. סוכם על חידוש הטיפול התרופתי והמשך מעקב.
12. שימוש בסמים: החל מגיל 16 החל הנאשם להשתמש בקנאביס והמשך בסמים נוספים כגון הרואין וקוקאין. לדבריו, מזה כחמש שנים נקי מסמים, נגמל בכוחות עצמו. בבדיקות סמים שנערכו לו - נמצא נקי.
13. לחובת הנאשם 13 הרשעות בעבירות אלימות, רכוש, אלימות כלפי בת זוג וסמים. נשפט לפרקים לתקופות מאסר שונות. בשלושה הליכים פליליים נמצא בלתי כשיר לעמוד לדין.
14. יחסו של הנאשם לכתב האישום הראשון הוא יחס מצמצם, הוא הכחיש חלקית את עובדות כתב האישום, והפחית מחומרת האיומים כיוון שלדבריו לא התכוון לממש אותם. בנוגע לכתב האישום השני, טען שהותקף תחילה, אך התקשה לספק הסבר לכך או לסיבה שהפר הוראה חוקית ושהה במקום. בנוגע לאיומים על חוקרת המשטרה, טען שהיה בהתקף מאני והפחית מחשיבותם.
15. שירות המבחן מעריך כי השימוש בסמים לצד העדר מעקב פסיכיאטרי וטיפול תרופתי סדיר מהווה גורם מגביר סיכון לאורך שנים. כגורמי סיכון נלקחו אופי העבירות שכללו אלימות פיזית ומילולית, התנהלות האימפולסיבית וקשיי הנפשיים ואלו הנוגעים לוויסות ושליטה, שהועצמו על רקע היעדר מעקב פסיכיאטרי, טיפול תרופתי סדיר, ושימוש בסמים. נלקחו בחשבון גם אי לקיחת אחריות, צמצום מחומרת מעשיו, קושי להעמיק בהשלכות התנהגותו, הימנעות מגילוי אמפתיה לקורבנות נפגעי העבירה, ועמדותיו הנוקשות הכוללות מתן לגיטימציה להתנהגות אלימה במצבי דחק. בנוסף, שירות המבחן התרשם שלמרות שהנאשם הביע הסכמה מילולית להשתלב בטיפול, הוא שולל בעייתיות כלשהי המצריכה טיפול. עוד נלקחו בחשבון עברו הפלילי וקשייו בעבר לשתף פעולה בהליך טיפולי וכן את מורכבות סביבת גידולו וחשיפתו לאלימות במשפחת המוצא. כגורמי סיכוי, ציין שירות המבחן התייצבות במצבו, ניקיונו מסמים והעובדה שלא נפתחו תיקי מב"ד נוספים. בסיכום לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו.
16. בדיון שנערך בפני מותב קודם ביום 10.6.24, הופנה הנאשם לבדיקת התאמה לריצוי עונש בעבודות שירות, ונמצא כשיר לכך (חו"ד מיום 15.10.24).
- טיעונים לעונש

17. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעונה לעונש את חומרת התקיפה באישום הראשון שנעשתה בצוותא, כשמדובר באירוע מתגלגל שיכול היה להיעצר בשלבים מוקדמים יותר, וחלקו של הנאשם הוא העיקרי בו. תקיפה שכל מהותה הוא כילוי זעמו באחר, וכוללת השתוללות, אמירות גזעניות, בעיטות, אחיזה בצוואר ואיומים קשים. גם כשהמתלונן בורח, הנאשם רודף אחריו ועוד מצדיק את התנהגותו אלימה. גם נטילת הפלאפון וניתוצו כוללת אלמנטים של הפחדה, ועל התנהלות אלימה וגסה בעלת פן אכזרי, כשהמתלונן נותר מנותק קשר. באשר לתיק השני, עמדה המאשימה על המלל החרף וציינה כי מדובר באיומים קשים, וסברה כי התנהלות הנאשם מעידה על אימפולסיביות והיעדר מורא.
18. המאשימה סבורה כי מתחם הענישה לתיק הראשון נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ולתיק השני 6 עד 15 חודשי מאסר בפועל. בתוך מתחמי הענישה עותרת המאשימה לגזור על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.
19. ב"כ הנאשם טוען כי נוכח הודאת הנאשם וההליך הגישורי, נראה היה כי פני ההליך לכיוון שיקומי. לטעמו עמדתה העונשית של התביעה קיצונית. ב"כ הנאשם סבור כי הנאשם לא היה הדומיננטי בתקיפה ובהתאם לתיקונים בכתב האישום, האחרים באירוע תקפו את המתלונן בבעיטות לגרמו לו לנפילה ולחבלה, ולפי כתב האישום המתוקן לא מדובר בתקיפה בצוותא ואלו דברים שעלו בגישור הראיתי. בנוגע לאישום השני, ב"כ הנאשם תולה את האיומים במצבו הנפשי של הנאשם, ומתאר אותם יותר כקללות, ניבולי פה ו"איחולים".
20. ב"כ הנאשם סבור כי מתחם הענישה צריך להתחיל ממאסר מותנה, וכי קיימת קרבה לסייג לאחריות פלילית בשל מצבו הנפשי של הנאשם. הסניגור מפנה לחוות דעת פסיכיאטרית מיום 26.4.21 שניתנה בתיק אחר של הנאשם בו נמצא שהנאשם אינו כשיר לעמוד לדין והופסקו ההליכים נגדו.
21. ב"כ הנאשם הזכיר את בדיקות הסמים הנקיות, את שיתוף הפעולה עם שרות המבחן, בדגש על הסכמתו להימצא במעקב פסיכיאטרי. הסניגור סבור כי מצבו של הנאשם יציב ומאוזן ולא נשקפת ממנו מסוכנות, ולראיה - בזמן הרב שחלף מאז אירועי התיק השני לא נפתחו תיקים נוספים. בסיכום עתרה ההגנה להסתפק בענישה צופה פני עתיד, ולכל היותר בתקופת מאסר קצרה לריצוי בעבודות שירות.
22. הנאשם בדברו האחרון ביקש את רחמי בית המשפט. לדבריו מדובר בהליך שאורך מספר שנים, ציין כי אינו גזען והעבירות בוצעו עקב מצבו הנפשי. לדבריו המתלונן הוא חלק מכנופיה המבצעת גניבות אך הוא אינו יכול להוכיח זאת. ציין כי כיום נמצא במעקב פסיכיאטרי, עובד, שומר על עצמו, ומטפל בבת זוגו הזקוקה לו.
- דין והכרעה
23. מתחם הענישה ייקבע כתמיד, ועל פי הוראות החוק, בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

24. הערכים הנפגעים מביצוע עבירות התקיפה והאיומים הם ערכי שימור שלמות הגוף והנפש, אוטונומית האדם על גופו, כבודו ותחושת הביטחון שלו. הערך החברתי אשר נפגע בגין עבירה של היזק לרכוש במזיד היא זכות הקניין. ובעבירת הפרת הוראה חוקית, הערך הנפגע הינו שמירת הסדר הציבורי והגנה על עיקרון שלטון החוק וכיבודו.
25. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות התיק דנן היא משמעותית, בפרט בתיק הראשון בו מדובר באירוע אלימות מתגלגל, תחילתו בדברי האיום שהשמיע הנאשם בפני השוטרי ילק והמשכו באירוע האלימות המרכזי בו תקף הנאשם את המתלונן יחד עם אחרים (איני מתעלם מכך שהאחרים הם התוקפים העיקריים פיזית, והם אלה שגרמו למתלונן לחבלה קלה, אך גם הנאשם נטל חלק עצמאי בתקיפה בכך שאחז בצוואר המתלונן, דחף אותו וסטר לו). בנקודה זו אעיר שאין הלימה מלאה בין עובדות כתב האישום המתוקן לבין הוראות החיקוק: כתב האישום מתאר אירוע של תקיפה בצוותא, בעוד שבהוראות החיקוק מיוחסת לנאשם תקיפה סתם, ונמחקה הנסיבה המחמירה "ע"י שניים או יותר".
26. הנאשם היה יכול לחדול ממעשיו בכל שלב, אך המשיך ברדיפה אחר המתלונן לאוטובוס, תוך שפוגע בגופו גם ברכושו, ואין לי אלא להניח שמדובר באירוע מכאיב, מפחיד וטראומתי מבחינת המתלונן.
27. בתיק השני מדובר באיומים חריפים, נגד שני קורבנות שונים (אחת מהם אשת משטרה). השמעת הדברים באוזני שוטר מלמדת על אימפולסיביות והיעדר מורא. לכך יש לצרף את ההפרה הבוטה של מעצר הבית. לצד זאת לא ניתן להתעלם מהעובדה שזמן קצר לאחר ביצוע העבירות, כשלושה שבועות בלבד, נבדק הנאשם ונמצא שאינו כשיר לעמוד לדין ונמצא במצב פסיכוטי חריף. סמיכות הזמנים מאפשרת לקבוע כי מצבו הנפשי של הנאשם בעת אירועי התיק השני ממתן את מידת האשם שלו בנוגע לאירועי אישום זה.
28. בת"פ (מרכז) 22481-01-18 מדינת ישראל נ' אבו גאבר (12.3.2019) סקר בית המשפט המחוזי את הייחודיות של קרבת הנאשם לסייג לאחריות פלילית במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם: "במובן זה מתחם העונש ההולם לוקח בחשבון את נתוניו האינדיבידואליים של העושה כחלק מנסיבות ביצוע העבירה ... מידת ההפחתה של מתחם העונש ההולם נגזרת מסוג ההפרעה הנפשית ועוצמתה, ועד כמה קרוב המקרה לסייג לאחריות הפלילית או עד כמה הגבלה בעטייה של ההפרעה נפשית יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה או להימנע מעשיית המעשה. כידוע, מצבם הנפשי של אנשים הלוקים במחלות נפש או בהפרעות נפשיות, אינו מצב בינארי, שכולל רק שתי אפשרויות של "אחראי למעשיו" או "שאינו אחראי למעשיו", אלא קיים מנעד שלם, ספקטרום, של מצבים נפשיים של נאשמים שהם אמנם אחראים למעשיהם, אך יכולתם להבין את מעשיהם או לשלוט בהתנהגותם מוגבלת במידה כזו או אחרת עקב מחלת הנפש או ההפרעה הנפשית".

29. אכן, אין בפניי חוות דעת פסיכיאטרית הקובעת שהנאשם היה קרוב לסייג לאחריות פלילית בעת ביצוע העבירות באישום השני. עם זאת, סעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין אינו מחייב זאת, וניתן לשקול את מצבו הנפשי של הנאשם גם על בסיס נתונים וראיות אחרות. במקרה שלפנינו, כאשר הנאשם נמצא בלתי כשיר לעמוד לדין ואושפז בכפייה שלושה שבועות בלבד לאחר ביצוע העבירות בתיק השני, ניתן "לגזור לאחור" ולהניח שלמצבו הנפשי הייתה לכל הפחות השפעה מסוימת על ביצוע העבירות ועל מידת האשם שלו, והדבר מצדיק קביעת מתחם ענישה מתון מהרגיל ביחס לתיק השני.
30. מדיניות הענישה בעבירות אלימות מגוונת, בהתאם לחומרת האלימות ונסיבותיה המדויקות. ניתן לאפיין את האירוע כתקיפה של עובר אורח, שאומנם אינה כוללת פגיעה פיזית קשה או גרימת חבלה ע"י הנאשם, אך יש בה פן בולט של ביזוי והטלת אימה. לפיכך אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן במקרים מתאימים לרצות בעבודות שירות, לבין 16 חודשי מאסר בפועל (ר' כאמת מידה, למשל, רע"פ 85/17 הרוש נ' מדינת ישראל).
31. באשר לאישום השני, בהתחשב בחומרת האיומים ובקיומם של שני קורבנות שונים, ומנגד בשום לב למצבו הנפשי של הנאשם כאמור לעיל, סבורני כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל. אציין כי אלמלא מצבו הנפשי של הנאשם היה כתב אישום זה מצדיק קביעת מתחם ענישה המתחיל ממספר חודשי מאסר, בעיקר בשל האיום על אשת חוק (ר' למשל רע"פ 4935/17 סימנדוב נ' מדינת ישראל, שעניינו איום על סוהר). גזירת הדין במתחם הענישה
32. אין בפניי טענה שיש לחרוג ממתחם הענישה, ולכן נותר לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.
33. לחובתו של הנאשם נזקק עברו הפלילי הכולל 13 רישומים פליליים החל מהיותו נער, בגין ריצה מאסרים (בשלושה מקרים הופסקו ההליכים בשל מחלת נפש).
34. מנגד, שקלתי את הודאת הנאשם ואת הבעת החרטה, וכן את העובדה שחלף זמן רב - כשלוש וחצי שנים - מאז ביצוע העבירות בתיק השני, תקופה ממושכת בה לא נכשל הנאשם בעבירות נוספות.
35. שירות המבחן אמנם לא בא בהמלצה טיפולית, ואף ביקר את הנאשם על יחסו המצמצם לעבירות. עם זאת, מצאתי לתת משקל רב להתרשמות השירות שחלה התייצבות במצבו של הנאשם, הבאה לידי ביטוי גם בחזרתו למעקב פסיכיאטרי, נטילת הטיפול התרופתי, ובדיקות הסמים הנקיות שמסר.
36. נסיבותיו האישיות של הנאשם והקשיים המורכבים עימם מתמודד חריגים, ומצדיקים אף הם הטיית הכף לעבר שיקולי השיקום. אכן, נראה כי הנאשם מתקשה להירתם באופן מלא להליכי טיפול ושיקום מקיפים, אך מנגד חלה הטבה ברורה והתייצבות במצבו בשנים האחרונות, הן במישור הנפשי והטיפול הפסיכיאטרי והן במישור השימוש בסמים. גזירת העונש על פי מידת הדין עלולה לסכל גם הישגים חלקיים אלה, ובתמונה הכוללת סברתי שהאינטרס הציבורי וטובת הנאשם גם יחד מצדיקים להימנע מכליאתו בעת הזו. עדיין, בשל העבר הפלילי ובשל האלמנטים השליליים בתסקיר שירות המבחן, לא ניתן לגזור את דינו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה, וגזר הדין חייב לכלול רכיב גמולי משמעותי בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות לפרק זמן משמעותי.
- סיכום
37. לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. 8 חודשי מאסר בפועל אותם ירצה הנאשם בעבודות שירות במרכז יום לקשיש רמלה, החל ביום 2.1.2025, בהתאם לחוות דעת הממונה. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות, לרבות איומים.
- ג. פיצוי למתלוננים בכתב האישום השני (ע"ת 1 ו-4) - ₪ 1,000 לכל אחד מהם. הפיצוי ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.2025.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ה, 26 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.